

та влече на покааніе?“ не чуешъ ли? не развырашъ ли, че Божіето Благоутровіе та зове на покааніе? Нз това е още много: Исусъз Христовото Благоутровіе та тхрси, и та зове, а ты не чуешъ, а толко повѣче са отдалечавашъ; нз при сичко това, цю прави Исусъз Христосъ, доврѣатъ Пастырь? да ли са гнѣви? да ли са сърди? не; трае, и дзаготърпи.

Къ тринадесатата глава отъ свѣщеннаго Лѣва Христосъ казва таа притча: единъ ималъ една смоковница въ лозіето си; дошълъ една година, дошълъ дръга да намѣри плодъ, и не намѣрилъ; той са разсърдилъ за това нещю, и казва на лозаря си: три години наредъ дохождамъ, при таа смоковница за да намѣрѣмъ плодъ, и не намирамъ; понеже ѹбо е едно бесплодно дърво, отсѣчи ѿ, та поне на земята да не додѣва: Се трѣтїе лѣто, ѿ не лѣже прихождѣ ѿщѣ плодъ въ смоковницѣ сѣй, ѿ не ѡврѣтаю: посѣцы ю ѹбо, вскѣю ѿ землю ѹпражнѣетъ,“(1) не дѣй, отговорилъ Лозарьтъ, не дѣй, Господине мой; почакай още и тхсъ година, и негли ще роди плодъ: Гбсподи! ѡстави ю ѿ сїе лѣто,“(2) негли ще принесе и плодъ нѣкога. Бесплодна смоковница е единъ грѣшенъ Христїанинъ внхтрѣ въ Христова виноградъ, свѣтлата черква; листа, мечтаніе отъ вѣра има; плодъ, дѣла отъ вѣра нѣма. Богатїатъ не прави плодъ отъ милостыня, а и още прави неправды, и гравителства: сиромашьтъ не дава плодъ отъ търпѣніе, а и още прави кражбы, и клатвопрестхпленїа; Свѣщенникьтъ не дава плодъ отъ добъръ примѣръ, а и още прави сѣблазены, и смхщенїа; Миряниньтъ не дава плодъ отъ Христїанска добродѣтель, а и още прави сѣкаквы беззаконїа. Дохожда Богъ таа година, дръга година, по до година, да тхрси плодове достойны за покааніе. Исповѣдь, исправленїе, дръгъ обычай, и животъ, но не намира; намира голѣмо бесплодіе, голѣмо постоанство въ злото; прогнѣвѣва са Божїето правосхдїе, отсѣчи, отсѣчи, дѣма, бесплодното дърво, което не е достойно да има мѣсто въ Черквата, което не е добро, освенъ за огньа на вѣчната мжа: „всѣко дрѣво. ѣже не творїтъ плодъ добръ, посѣкаемо бывѣетъ, ѿ во ѡгнь вметѣемо.“[3], Не Господи мой, не, отговара Божїето милосърдіе, остави ѿ юще и тхсъ годинъ, негли направи плодъ: ѡстави ю ѿ сїе лѣто, ѿ дще ѹбо сотворїтъ плодъ.“ Продължи юще малко

[1] ст. 7. [2] ст. 8. [3] Мат. гл. 3. ст. 10.